

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.3.2005
KOM(2005) 89 endelig

2005/0019 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF med hensyn til visse foranstaltninger, der skal forenkle momsopkrævningen og hjælpe med til at bekæmpe svig og unddragelse, og om ophævelse af visse beslutninger om at tillade fravigelser

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Baggrund

I medfør af artikel 27 i sjette momsdirektiv kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i sjette momsdirektiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse.

Indtil nu har medlemsstaterne fået tilladelse til at anvende over 140 fravigelser. Dette tal vil vokse i nær fremtid, eftersom de medlemsstater, der trådte ind i EU den 1. maj 2004, nu er ved at indsende anmodninger om fravigelser. Desuden vil de næsten helt sikkert i løbet af relativt kort tid støde på andre særlige foranstaltninger i deres lovgivning, som vil kræve et retsgrundlag på fællesskabsplan.

Kommissionen påtog sig i sin meddelelse af 7. juni 2000 til Rådet og Europa-Parlamentet om en strategi til forbedring af momssystemet i det indre marked¹ at rationalisere en del af det store antal fravigelser, der findes i øjeblikket. I Kommissionens meddelelse² af 20. oktober 2003, hvor denne strategi blev revideret og opdateret, blev dette gentaget. Ved en sådan rationalisering var det meningen, at visse fravigelser skulle gøres tilgængelige for alle medlemsstater gennem en ændring af sjette momsdirektiv³. De fravigelser, der er tale om, er dem, der allerede har vist sig at være effektive, og som har afhjulpet problemer, som flere medlemsstater er fælles om.

Det store antal fravigelser og de problemer, de skal afhjælpe, er tegn på, at unddragelse og svig på momsområdet i de seneste år er blevet et meget stort problem. Både de nationale myndigheder i medlemsstaterne og flere erhvervs sammenslutninger har peget på, at momsunddragelse er blevet så omfattende i visse sektorer, at det stiller hæderlige erhvervsfolk ringere i konkurrencen. Hvis der opkræves moms, men momsen ikke betales videre til staten, betyder det ikke blot et indtægtstab for staten, men også at uærlige erhvervsdrivende kan tilbyde varer og ydelser til lavere priser end de af deres konkurrenter, der overholder reglerne.

Desuden bliver medlemsstaterne oftere og oftere konfronteret med kunstige konstruktioner – der ofte omfatter en serie af transaktioner – som er oprettet med det ene formål at opnå en momsfordel enten ved at nedbringe den endelige moms eller ved at forhøje tilbagebetalingen af moms. Det ses normalt helt tydeligt, når der er tale om en kunstig transaktionskæde, men det er meget vanskeligt at imødegå problemet hurtigt og effektivt i juridisk henseende, navnlig da det tager lang tid at træffe modforanstaltninger eller domsafgørelser. Nu har man i medlemsstaterne fået kendskab til, at der er specialister, der udarbejder momsunddragelsessystemer, og at de systemer, der er gode, efterfølgende bliver markedsført som et produkt til virksomhederne. Det er derfor et spørgsmål, om det stadigvæk er hensigtsmæssigt at forsøge at løse problemerne hver for sig, når der helt tydeligt er tale om fælles problemer.

¹ KOM(2000) 348 endelig.

² KOM(2003) 614 endelig.

³ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35)).

Når medlemsstaterne ønsker at ændre deres nationale momslovgivning for at bekæmpe disse momsunddragelsessystemer, opstår spørgsmålet, om de påtænkte foranstaltninger er forenelige med fællesskabsreglerne, og navnlig med sjette momsdirektiv. Især når det drejer sig om unddragelse, bliver de mekanismer, der kunstigt skal sænke momsen, udformet efter en omhyggelig analyse af, hvordan nationale momsbestemmelser og sjette momsdirektiv er formuleret. Principperne i det fælles momssystem, der blev fastlagt i sjette momsdirektiv, synes først og fremmest at være beregnet på redelige transaktioner. Der er meget lidt, om noget overhovedet, i sjette momsdirektiv, der omhandler sager, hvor en afgiftspligtig person prøver at omgå disse principper. Det er kun ovennævnte artikel 27, der giver et retsgrundlag, hvorefter Rådet efter individuel anmodning fra en medlemsstat kan give tilladelse til, at der indføres særlige foranstaltninger, der fraviger de almindelige regler. Det er imidlertid besværligt at gå den vej.

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at det vil være mere effektivt at bekæmpe specifikke, kendte systemer ved at ændre direktivet, således at der bliver et permanent og holdbart alternativ til standardreglerne, hvis det kan retfærdiggøres, fordi der klart er tale om svig eller unddragelse.

Forslaget

Det foreliggende forslag har til formål at ændre sjette momsdirektiv, således at medlemsstaterne får mulighed for hurtigt at kunne vedtage juridisk forsvarlige foranstaltninger til at imødegå svig og unddragelse inden for visse specifikke, målrettede områder. Det vil ikke kun være til fordel for statskasserne, men også for virksomheder, der lider under unfair konkurrence, fordi de ikke ønsker at blive involveret i momsunddragelsessystemer. Ud over foranstaltninger til bekæmpelse af svig og unddragelse indeholder forslaget også nogle foranstaltninger, som skal forenkle anvendelse af afgiften under visse omstændigheder, når de, der er betalingspligtige for momsen, er i finansielle vanskeligheder. Denne rationalisering påvirker imidlertid ikke hverken specifikke foranstaltninger, som er rettet mod en særlig situation i en enkelt medlemsstat, eller medlemsstaternes mulighed for fortsat at kunne anmode om fravigelser i henhold til artikel 27 i sjette momsdirektiv fremover, når der er et problem.

Det væsentlige i forslaget er derfor, at der indføres ændringer på nogle områder, hvor der er konstateret vanskeligheder med, at få sjette momsdirektiv til at fungere, og hvor der er et påviseligt behov for en vis fleksibilitet mere generelt. Ligesom de fravigelser, de udspringer af, er disse foranstaltninger et alternativ til de normale regler og bliver blot gjort tilgængelige for alle medlemsstaterne, for at de kan imødegå svig og unddragelse eller forenkle afgiftsansværelsen. Kommissionen er også af den opfattelse, at det på nogle områder, for eksempel hvad angår beskatning af affald og skrot, vil være bedre og mere hensigtsmæssigt at ændre sjette momsdirektiv permanent, frem for at være alt for afhængig af midlertidige fravigelser. De foreslåede ændringer er i vid udstrækning ikke andet end en kodificering af, hvad der under alle omstændigheder ville være tilgængeligt gennem en fravigelse i henhold til artikel 27, og de foreslåede alternative regler er tilsvarende underlagt samme begrænsninger. Men på to områder er der tale om en udvidelse af en foranstaltning, der allerede er med i direktivet (og ikke i fravigelserne), og som har vist sig at være nyttig for medlemsstaterne til afgiftskontrol.

Med disse foranstaltninger får medlemsstaterne ligesom ved lovgivning, der er rettet mod særlige problemer, mulighed for at benytte en alternativ regel, men det er ikke obligatorisk. Der er altså ikke noget krav om, at en medlemsstat skal vedtage reglen, hvis der ikke er behov

for en sådan regel i den pågældende medlemsstat. I betragtning af at undtagelsessystemerne ændres hele tiden for at imødegå modforanstaltninger, giver forslaget endvidere medlemsstaterne en vis margen til at tilpasse foranstaltningerne til deres specifikke nationale forhold. Når medlemsstaterne således først har valgt at anvende en regel, kan de indsnævre anvendelsen heraf og fokusere på de specifikke problemer, de har med svig og unddragelse. Erhvervslivet bliver altså ikke belastet af at skulle anvende u hensigtsmæssige regler. Tværtimod kan de nyde godt af en selektiv og ikke en generel anvendelse, som rammer dem, der unddrager sig moms, og ikke erhvervslivet generelt. Kommissionen mener, at denne tilgang med at fastlægge grænserne for fravigelsen og tillade en fleksibel anvendelse heraf inden for disse grænser er den bedste måde at imødegå konstaterede generelle problemer på, som kræver individuelt skræddersyede løsninger.

Eftersom et af formålene med forslaget er at begrænse antallet af fravigelser, navnlig når der er flere af samme slags blandt medlemsstaterne, ophæver direktivet også formelt en række af Rådets beslutninger. Selv om mange af dem har en begrænset levetid og vil fortsætte, til de udløber, er der nogle, der af forskellige årsager ikke er tidsbegrænsede. Eftersom det ændrede direktiv 77/388/EØF vil være retsgrundlaget for de foranstaltninger, der for øjeblikket er omfattet af fravigelserne, er der ingen grund til at skabe forvirring ved at opretholde et dobbelt retsgrundlag. Derfor vil de fravigelser, der er indeholdt i direktivet, først blive ophævet efter en vis tid, så der kan foretages de fornødne ændringer i nationale lovgivninger. Med den foreslåede tidsfrist på et år vil der være mulighed for for eksempel at have endnu et samråd med Momsudvalget, hvilket kan blive nødvendigt, og der vil også være tid til at gennemføre andre fornødne ændringer på nationalt plan.

Med denne rationalisering bliver det også muligt formelt at angive de fravigelser i henhold til artikel 27, stk. 5, i direktiv 77/388/EF, som ikke benyttes længere af den medlemsstat, der havde tilladelse hertil, fordi de enten er udløbet eller er blevet overflødiggjort. Eftersom disse fravigelser ikke længere er gyldige, er det ikke nødvendigt at ophæve dem ved den foreslåede retsakt.

Et andet formål med rationaliseringen er at øge gennemskueligheden. Denne proces startede med ændringerne til artikel 27 i begyndelsen af 2004, i form af direktiv 2004/7/EF. Hermed blev den bestemmelse fjernet, ifølge hvilken Rådets samtykke anses for opnået, hvis der ikke bliver rejst indvendinger over for foranstaltningen senest to måneder efter, at sagen er blevet meddelt. Ifølge den reviderede procedure skal Kommissionen besvare alle anmodninger om særlige foranstaltninger, som en medlemsstat indgiver, enten ved at forelægge Rådet et forslag, hvis anmodningen kan accepteres, eller ved at redegøre for sine indvendinger over for Rådet, hvis det ikke er tilfældet.

Kommissionen er gået endnu videre ved i tilknytning til dette forslag at have offentliggjort en liste på TAXUD's websted over alle de foranstaltninger, som stadig er i kraft, og som der er givet tilladelse til i henhold til artikel 27, stk. 1-4, eller givet meddelelse om i henhold til artikel 27, stk. 5.

Den specifikke baggrund

Artikel 1, nr. 1): Gruppedannelse og Artikel 1, nr. 2): Overdragelse af going concerns

Selv om det ikke har noget med de eksisterende fravigelser at gøre, benytter Kommissionen i artikel 1, nr. 1) og 2), lejligheden til at foreslå ændringer på områder, som medlemsstaterne mener kan blive udnyttet til momsunddragelse. Såvel under ”gruppedannelse” i artikel 4, stk.

4, i sjette direktiv som under ”overdragelse af going concerns” (artikel 5, stk. 8) giver forslaget medlemsstaterne mulighed for at sørge for, at anvendelsen af reglerne ikke giver et uretfærdigt resultat, som ville være til uretmæssig fordel for eller uberettiget ulempe for de berørte parter. Medlemsstaterne kan allerede nu bestemme, under hvilke omstændigheder begge disse regler kan anvendes. Den nye regel, der allerede gælder for investeringsgoder gennem artikel 20, stk. 6, kan hjælpe medlemsstaterne til at forhindre, at anvendelsen af reglerne får uheldige konsekvenser.

Artikel 1, nr. 3), litra a): Udgår

Med denne artikel udgår den nuværende definition af normalværdien i sjette direktiv, som kun gælder for artikel 11, litra A, stk. 1, litra d). Senere er der indført en ændret definition gennem tilføjelse af et nyt stk. 8 i artikel 11, litra A, i artikel 1, nr. 3), litra b) i forslaget.

Artikel 1, nr. 3), litra b): Nyt stk. 5 - Investeringsguld

Mange medlemsstater anvender allerede en særlig foranstaltning på grundlag af artikel 27 for at imødegå et system, der går ud på at undgå at betale moms af afgiftsfrit investeringsguld, der benyttes som råmateriale til fremstilling af forbrugsgoder. Det foreslås nu, at der i sjette momsdirektiv åbnes mulighed for, at alle medlemsstater kan anvende denne foranstaltning. Med artikel 1, nr. 3, litra b), indfører forslaget en valgmulighed, der er afledt af de nuværende fravigelser, ved at der indsættes et nyt stk. 5 i artikel 11, litra A, i sjette direktiv.

Investeringsguld i form af barrer eller plader af en vis renhed, som er anerkendt af guldmarkederne, eller guldmønter, der opfylder de juridiske kriterier, er fritaget for moms. Når guldet sælges i en form, som gør, at der ikke længere er tale om investeringsguld, bør der lægges moms på leveringen. Det sker for eksempel, når en guldbarre bliver omdannet til smykker. Det afgiftsbeløb, der skal betales, kan minimeres, hvis en aftager indleverer sit eget investeringsguld til forarbejdning, eftersom leveringen udelukkende består af forarbejdning af guldet. Eftersom der ikke er tale om levering af afgiftsfritaget guld, vil der ikke blive påregnet afgift, selv om det har mistet sin status som investeringsguld og ikke længere kan omfattes af fritagelse. Det er det misbrug, som de nuværende fravigelser forsøger at imødegå. Det samme er tilfældet, hvis der indleveres investeringsguld af kunden, og juveleren forarbejder det til et smykke, hvor der også benyttes varer, som leveres af juveleren. Her vil værdien af guldet ikke blive medregnet ved den herpå følgende levering af varer. Ifølge denne artikel skal de, der forarbejder afgiftsfritaget guld, hæfte for momsen på værdien af guldet, når det ikke længere har status som afgiftsfritaget guld.

Artikel 1, nr. 3), litra b): Nye stykker 6 – 8 Værdiansættelse af leveringer

Et af de områder, der er sårbare over for svig, vedrører værdiansættelse af leveringer, eftersom det har direkte betydning for, hvor meget afgift der skal pålægges. Med det nye stk. 6 i artikel 11, litra A, i sjette direktiv, der fremgår af artikel 1, nr. 3, litra b), indføres der en valgmulighed, hvorefter medlemsstaterne kan nyansætte værdien af visse leveringer.

Eftersom værdiansættelsesreglen i artikel 11 i sjette direktiv er klar og udgør et af nøgleelementerne i momsen, må enhver form for fravigelse afgrænses nøje. Blandt andet overholder forslagene princippet om, at afgiftsmyndigheden ikke skal gribe ind i fastsættelsen af beskatningsgrundlaget for en levering som en selvfølge, men kun under særlige omstændigheder, og selv i så fald ikke rutinemæssigt. Ifølge artiklen kan der således kun foretages en ny værdiansættelse for at undgå svig og unddragelse, og i så fald er der også andre kriterier, der skal være opfyldt. Reglen må kun anvendes, når parterne er forbundne

med hinanden, og når dette og ikke påviselige kommercielle årsager har ført til en anden værdi end den sædvanlige normalværdi. Desuden er det kun tilladt at foretage en ny ansættelse af værdien af en levering under tre omstændigheder: (i tilfælde af for lavt ansat værdi) hvis der er blevet pålagt moms og modtageren af leveringen ikke har ret til fuldt fradrag af momsen; eller (i tilfælde af for højt ansat værdi) der er blevet pålagt moms, og leverandøren har ikke ret til fuldt fradrag af momsen. Hvis der ikke er pålagt moms, kan der kun foretages en ny værdiansættelse, hvis værdien af en afgiftsfritaget levering er blevet ansat for lavt af en delvis afgiftsfritaget person. Endelig må reglen ikke anvendes, hvis der ikke er en betydelig forskel mellem normalværdien og leveringsens værdi, eller hvis det kan påvises, at leveringen er tilgængelig for den samme modværdi for andre, som ikke er forbundet med hinanden ifølge definitionen.

Dermed er anvendelsesområdet for ny værdiansættelse begrænset. Det forventes ikke, at det vil blive benyttet i forbindelse med normale dagligdags transaktioner, men kun for et meget lille antal transaktioner inden for særlige kategorier og under særlige omstændigheder. Med de kriterier, der skal være opfyldt, kan den nye værdiansættelse heller ikke anvendes på transaktioner som levering af varer eller ydelser, der er sat til under kostprisen som del af et salg fremstød; salg af ødelagte lagervarer til nedsat pris; eller ophørssalg for eksempel af en bestemt vare eller ved sæsonens ophør.

Formålet med denne foranstaltning er at bekæmpe svig og unddragelse i de tilfælde, hvor der foretages en afgiftspligtig levering til lav pris til en køber, som ikke kan fradrage al momsen, og det lavere afgiftsbeløb dermed betyder et reelt og permanent tab af indtægter for statskassen. Modværdien bliver kun sat lavt, fordi der er en forbindelse mellem leverandøren og køberen. For at kunne anvende denne regel skal medlemsstaterne definere, hvilke forbindelser mellem parterne der er tale om. Denne definition skal ligge inden for de kategorier, der er fastsat i direktivet.

Tilsvarende er reglen om for højt ansatte værdier af leveringer rettet mod virksomheder, som ikke har fuld fradragsret, og som forhøjer prisen på deres afgiftspligtige leveringer til en fuldt afgiftspligtig virksomhed, som de er forbundet med. Modtageren kan få tilbagebetalt hele momsen, men ved at forhøje værdien kan leverandøren ændre balancen mellem værdien af afgiftspligtige og ikke-afgiftspligtige leveringer, hvorved de kan forhøje den del af momsen, som kan fradrages. Virksomhederne kan opnå samme resultat ved at sætte værdien af en afgiftsfritaget levering lavere for at mindske deres afgiftsfritagne omsætning i forhold til værdien af deres afgiftspligtige leveringer og derved forhøje den moms, de skal have tilbagebetalt.

Ifølge dette forslag skal der kun være mulighed for en ny værdiansættelse, når ændringen af en leverings værdi fører til et direkte afgiftstab, enten på grund af en forhøjet tilbagebetaling eller fordi den afgift, der ikke vil blive tilbagebetalt, er sat lavere. Der vil ikke være noget afgiftstab i de tilfælde, hvor leveringen foretages af en fuldt afgiftspligtig person til en anden fuldt afgiftspligtig person, eftersom det er den afgift, der er pålagt leveringen, der kan kræves tilbage, og værdiansættelsen har ingen indvirkning på det beløb, leverandøren skal have tilbagebetalt. Disse leveringer er derfor blevet udelukket fra de alternative nye regler. Dette hænger sammen med, at de valgfrie regler stadig er en form for fravigelse fra de normale regler, som (ligesom Domstolens afgørelser) bør være strengt begrænset til at skulle løse et bestemt problem.

Det skal bemærkes, at erhvervelser i forbindelse med handel inden for Fællesskabet samt leveringer inden for en medlemsstat er dækket af reglen, eftersom forslaget ændrer artikel 11,

litra A, i sjette direktiv, som er den bestemmelse, der henvises til i artikel 28e for at definere værdiansættelsen af leveringer inden for Fællesskabet.

Ifølge forslaget kan der foretages ny værdiansættelse af leveringerne til normalværdien. Med det foreslåede nye stk. 8, i artikel 11, litra A, i sjette direktiv bliver definitionen af normalværdien i artikel 11, litra A, stk. 1, litra d), tilpasset og erstattet, så der bliver taget hensyn til denne ændring. Af disse to muligheder, en ny værdiansættelse på grundlag af normalværdien eller kostprisen, mener Kommissionen, at normalværdien er den mest hensigtsmæssige. Kostprisen ville blot bevirke, at medlemsstaterne får mulighed for at neutralisere det afgiftstab, der opstår som følge af den lave værdi, hvorimod normalværdien giver afgiftsmyndighederne mulighed for at beskytte en del af afgiften på merværdien. Hverken normalværdien eller kostprisen er nødvendigvis lette at beregne for hver levering, men normalværdien giver medlemsstaterne bedre mulighed for at opkræve et beløb, der nærmer sig den afgift, som normalt skulle betales. For at beskytte de afgiftspligtige personer yderligere, fremgår det af forslaget, at normalværdien kan ligge under omkostningerne i forbindelse med leveringen, men det er også fastsat, at normalværdien normalt som et minimum skal være kostprisen.

Indførelsen af foranstaltningen samt nationale love og regler herfor er genstand for samråd i Momsudvalget, der er nedsat ved artikel 29 i sjette direktiv. Det skal ske for at sikre, at fortolkningen af lovgivningen er den samme i alle de medlemsstater, som vælger at indføre foranstaltningen. Med dette krav om samråd følger, at de medlemsstater, som for øjeblikket anvender en fravigelse, der er dækket af den nye regel, på ny skal give meddelelse om de nærmere detaljer i deres hjemlige lovgivning, når Fællesskabets retsgrundlag ændres.

Artikel 1, nr. 4) og 5): Ændring af henvisning

Med begge disse stykker ændres der på henvisningerne til artikel 21 i artikel 17 og 18 i sjette momsdirektiv. Derfor bliver der ved artikel 1, nr. 7), i nærværende direktiv indsat en ny fakultativ regel om ”reverse charge” i artikel 21, stk. 2, i sjette momsdirektiv.

Artikel 1, nr. 6): Investeringsgoder

Artikel 20, stk. 2 og 3, i sjette momsdirektiv indeholder nogle særlige regler for berigtigelse og fradrag af momsen på investeringsgoder. Ifølge artikel 20, stk. 4, kan medlemsstaterne definere begrebet investeringsgoder.

Det er logisk, at ydelser over en vis værdi, som anvendes i længere tid i en virksomhed behandles på samme måde som varer, men det fremgår ikke udtrykkeligt af direktivet, som det er nu. Derfor har nogle af medlemsstaterne afholdt sig fra at anvende artikel 20, stk. 2 og 3, på ydelser, og Kommissionen er klar over, at dette har givet anledning til mulighed for svig. Den foreslåede ændring i artikel 1, nr. 6), skal gøre det klart, at berigtigelsen af fradrag i forbindelse med investeringsgoder i henhold til artikel 20 i sjette direktiv kan anvendes på samme måde på ydelser – forudsat at de er som investeringsgoder og bliver behandlet som sådanne.

Artikel 1, nr. 7): Reverse charges

Med artikel 1, nr. 7) udvides muligheden for at benytte en ”reverse charge”-mekanisme til at omfatte nærmere bestemte leveringer til afgiftspligtige personer. Der er tale om leveringer i sektorer af økonomien, som medlemsstaterne har meget svært ved at kontrollere, for eksempel

på grund af branchens art eller dens struktur. Der opstår ofte betydelige tab, når afgiftspligtige personer udskriver fakturaer for leveringer og derefter forsvinder uden at have betalt momsen på fakturaerne, samtidig med at modtageren helt legitimt udøver sin fradragsret.

Den nye regel gælder for ydelser i forbindelse med bygninger (herunder alle former for bygning, reparation, rengøring og nedrivning); levering af personale til sådanne ydelser; jord og bygninger, når det er blevet valgt at lægge afgift herpå; og levering af affald, skrot og genbrugsmateriale sammen med nogle produkter, der stammer fra forarbejdning heraf samt nogle forarbejdningsydelser. Begrebet ”affald” er blevet defineret i et nyt bilag, der indeholder en liste over de eksisterende fravigelser. Selv om nogle af medlemsstaterne for øjeblikket har bemyndigelse til som en fravigelse at fritage levering af affald for afgift, er der en ”reverse charge”, som giver mulighed for at tilbagebetale afgiften; den er let at administrere; den har vist sig at fungere godt der, hvor den allerede er indført; og den sikrer, at sælgeren ikke vælter en afgift, der ikke kan generhverves, over på køberen som en skjult afgift. Desuden ville en ny fritagelse, selv om den var fakultativ, ikke passe godt sammen med det almindelige behov for at sætte en stopper for flere fritagelser.

Endvidere er der nogle medlemsstater, der har en fravigelse, der skal forhindre afgiftstab, som kan opstå under følgende tre omstændigheder: salg af fast ejendom under en retslik likvidationsbehandling, når man har valgt at erlægge afgift i henhold til artikel 13, litra C; salg af varer, der er stillet som garanti; og når varer leveres efter afståelsen af ejendomsforbehold til en rettighedserhverver og rettighedserhververens udøvelse af denne ret. I alle tre tilfælde foretages leveringen normalt af en sælger, som er i finansielle vanskeligheder, og som er ude af stand til at betale sin gæld, herunder sine forpligtelser over for afgiftsmyndighederne. Resultatet er, at enten bliver afgiften opført som salgsprovenu og tilbageholdes af kreditor for at modregne den afgiftspligtige persons gæld, eller også (når den når frem til den afgiftspligtige person) forsvinder den afgiftspligtige person uden at betale afgiften til myndighederne. Med artikel 1, nr. 7), bliver afgiftspligtige personer, som er modtagere af leveringer under disse omstændigheder, ansvarlige for betaling og bogføring af momsen på disse leveringer. Herved bliver systemet både mere enkelt og mere effektivt, og det får ingen betydning i afgiftsmæssig henseende for kunden og giver kun minimale ekstra omkostninger.

I andet afsnit fastlægges det, hvor medlemsstaterne har tilladelse til (på betingelse af det samråd, der er omhandlet i første afsnit) at anvende begrænsende foranstaltninger, og hvilken slags foranstaltninger.

Artikel 1, nr. 8): Nyt bilag

I bilaget, der indsættes ved artikel 1, nr. 8), er det anført, hvilke typer og former for affaldsmateriale, der er dækket af ”reverse charge”.

Artikel 2: Ophævelser

Ifølge denne artikel ophæves beslutninger truffet af Rådet i henhold til artikel 27, stk. 1, og artikel 27, stk. 4, (inden ændringen ved direktiv 2004/7/EF), når de indholdsmæssigt falder inden for anvendelsesområdet for det foreslåede direktiv.

Ophævelsesdatoen er fastsat, så de medlemsstater, der har behov for at overføre ændringen af retsgrundlaget og eventuelle indholdsmæssige ændringer i deres nationale foranstaltninger, har et år til at ændre lovgivningen. Dermed er der også tid til et eventuelt påkrævet samråd med Momsudvalget.

I bilag I til denne begrundelse er der en liste over beslutninger truffet i henhold til artikel 27, stk. 1 og 4, som efter Kommissionens opfattelse vil være dækket af artikel 2 i det foreslåede direktiv. I bilag II er anført de beslutninger, hvis indhold efter Kommissionens opfattelse er dækket af bestemmelserne i forslaget, men som det ikke er nødvendigt at ophæve, eftersom beslutningerne indeholder en bestemmelse om, at de gælder til en bestemt dato eller til der træder alternative regler i kraft, alt efter hvad der sker først. Kommissionen vil foreslå foranstaltninger, der skal sikre, at fravigelser inden for sidste kategori kan opretholdes efter ikrafttrædelsen af det foreslåede direktiv i de tilfælde, hvor der kræves det i henhold til artikel 29 omhandlede samråd. De henvisninger, der benyttes, er til de oprindelige beslutninger og ikke til eventuelt senere forlængelser.

Endelig indeholder bilag III til denne begrundelse en liste over fravigelser, som er blevet meddelt Kommissionen i henhold til artikel 27, stk. 5, men som Kommissionen af medlemsstaterne har fået oplysning om ikke længere er i brug. Efter Kommissionens opfattelse er det ikke nødvendigt formelt at tilbagetrække de opførte fravigelser, men de er medtaget her af klarhedshensyn.

Artikel 3: Implementering, meddelelse og henvisninger

Der er to formål med artikel 3. I stk. 1 er der fastsat en tidsfrist for, hvornår medlemsstaterne skal have indført ændringer i deres nationale lovgivning for at efterkomme de dele i direktivet, som er obligatoriske. Med udtrykket ”for at efterkomme” angives det, at hvis medlemsstaterne ikke vælger at benytte en af de muligheder, der gives med direktivet, så er der ikke noget krav om nationale regler. På den anden side, hvis der er eksisterende muligheder, der ændres ved det foreslåede direktiv (for eksempel muligheden for gruppedannelse i artikel 4, stk. 4, i direktiv 77/388), og hvis de allerede benyttes af en medlemsstat, så skal denne medlemsstat implementere ændringerne. Hvis muligheden ikke bliver benyttet på nuværende tidspunkt af en medlemsstat, så vil den først få virkning, fra det øjeblik den bliver vedtaget.

Ifølge andet afsnit og stk. 2 skal medlemsstater, der vedtager love og bestemmelser i henhold til direktivet, meddele Kommissionen dette, og der skal gives en henvisning til direktivet enten ved offentliggørelsen eller i retsakten.

Artikel 4: Ikrafttræden og Artikel 5: Hvem direktivet er rettet til

Selvforklarende.

BILAG I

Liste over beslutninger truffet i henhold til artikel 27, som Kommissionen anser for at være dækket af forslaget, og som derfor ophæves ved direktivet

En ikke-offentliggjort rådsbeslutning fra 1979 om værdiansættelse af varer eller ydelser, der er leveret af visse indbyrdes forbundne personer, efter anmodning fra Forbundsrepublikken Tyskland

Rådets beslutning, som anses for at være vedtaget den 11. april 1987, om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 11 i direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.⁴

Rådets beslutning 88/498/EØF af 19. juli 1988 om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 21, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.⁵

En rådsbeslutning, som anses for at være vedtaget den 18. februar 1997 i henhold til proceduren i artikel 27, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF i udgaven fra 17. maj 1977 om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 2 og 10 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter. Denne beslutning blev truffet, efter at medlemsstaterne havde fået meddelelse om anmodningen den 18. december 1996.

Rådets beslutning af 19. december 1997 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger artikel 28e, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.⁶

Rådets beslutning 2002/439/EF af 4. juni 2002 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 21 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.⁷

Rådets beslutning 2002/880/EF af 5. november 2002 om bemyndigelse af Østrig til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 21 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.⁸

Rådets beslutning 2004/290/EF af 30. marts 2004 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 21 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.⁹

⁴ EFT L 132 af 21.5.1987, s. 22.

⁵ EFT L 269 af 29.9.1988, s. 54.

⁶ EFT L 8 af 14.1.1988, s. 24.

⁷ EFT L 151 af 11.6.2002, s. 12.

⁸ EFT L 306 af 8.11.2002, s. 24.

Rådets beslutning 2004/736/EF af 21. oktober 2004 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 11 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹⁰

Rådets beslutning 2004/758/EF af 2. november 2004 om bemyndigelse af Østrig til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 21 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹¹

⁹ EUT L 94 af 31.3.2004, s. 59.

¹⁰ EUT L 325 af 28.10.2004, s. 58.

¹¹ EUT L 336 af 12.11.2004, s. 38.

BILAG II

Liste over beslutninger truffet i henhold til artikel 27, som Kommissionen anser for at være dækket af forslaget, men som ikke kræver ophævelse

Rådets beslutning 98/161/EØF af 16. februar 1998 om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 2 og artikel 28a, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹²

Rådets beslutning 2000/256/EØF af 20. marts 2000 om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 11 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹³

Rådets beslutning 2000/746/EF af 27. november 2000 om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 11 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹⁴

Rådets beslutning 2001/865/EF af 6. november 2001 om bemyndigelse af Kongeriget Spanien til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 11 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹⁵

Rådets beslutning 2002/736/EF af 12. juli 2002¹⁶ om bemyndigelse af Den Helleniske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 2 og artikel 28 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.

2004/228/EF: Rådets beslutning af 26. februar 2004 om bemyndigelse af Spanien til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 21 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹⁷

Rådets beslutning 2004/295/EF af 22. marts 2004 om bemyndigelse af Italien til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 21 i direktiv (77/388/EØF) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.¹⁸

¹² EFT L 53 af 24.2.1998, s. 19.

¹³ EFT L 79 af 30.3.2000, s. 36.

¹⁴ EFT L 302 af 1.12.2000, s. 61.

¹⁵ EFT L 323 af 7.12.2001, s. 24.

¹⁶ EFT L 233 af 30.8.2002, s. 36.

¹⁷ EUT L 70 af 9.3.2004, s. 37.

¹⁸ EUT L 97 af 1.4.2004, s. 63.

BILAG III

Liste over meddelelser givet i henhold til artikel 27, stk. 5, som medlemsstaterne har konstateret er overflødige, og som Kommissionen derfor mener skal ophæves.

1) Meddelelser til Den Franske Republik vedrørende

- artikel 2 og 21 og pålæggelse af moms på køb fra ikke-afgiftspligtige personer
- artikel 11 og standardfastsættelse af maksimale beskatningsgrundlag for indførsel og levering af værdifulde heste
- artikel 11 og pålæggelse af moms på det samlede beløb for transaktioner foretaget af personer, der er involveret i ikke-afgiftspligtige personers levering af varer.

2) Meddelelser til Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende

- artikel 10 og suspension af afgiften for visse leverancer efter indførsel
- artikel 17 og retten til standardfradrag af moms på rejseudgifter.

3) Meddelelser til Storhertugdømmet Luxembourg vedrørende

- artikel 9 og behandling af transportoperationer
- artikel 11, litra C, og omregning af værdier til luxembourgiske franc til gennemsnitskursen for måneden
- artikel 13, litra A, og undtagelse fra afgiftsområdet for aktiviteter, der udføres af organisationer, der ikke arbejder med gevinst for øje til fordel for deres medlemmer i disses fælles interesse mod et kontingent
- artikel 21 og udpegelsen af en fiskal repræsentant, som hæfter for moms på salg foretaget af leverandører af goder og tjenesteydelser, som ikke er etableret i Luxembourg.

4) Meddelelser til Det Forende Kongerige Storbritannien og Nordirland vedrørende

- artikel 6, 11 og 13 og særlige ordninger for beskatningsgrundlaget for langvarige ophold på hoteller
- artikel 11 og behandling af mellemhandlere, der er involveret i salg af kosmetik
- artikel 11 og ordninger for rabatkuponer.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF med hensyn til visse foranstaltninger, der skal forenkle momsopkrævningen og hjælpe med til at bekæmpe svig og unddragelse, og om ophævelse af visse beslutninger om at tillade fravigelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁰,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at bekæmpe momsunddragelse og momssvig og for at forenkle proceduren for opkrævning af merværdiafgift bør nogle af de fravigelser, der er anmodet om og indrømmet individuelle medlemsstater, men som dækker de samme problemer, gøres tilgængelige for alle medlemsstater ved at blive indarbejdet i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag²². Disse foranstaltninger bør stå i rimeligt forhold til og være begrænset til at afhjælpe et nærmere bestemt problem. I betragtning af at medlemsstaterne har forskellige behov, bør indarbejdelsen være begrænset til, at muligheden for at vedtage de pågældende regler udvides til at omfatte alle medlemsstater, når behovet opstår.
- (2) Medlemsstaterne bør kunne gøre noget for at sikre, at de lettelser, der gælder for virksomheder ifølge direktiv 77/388/EØF, og som vedrører afgiftspligtige personer og overdragelse af en virksomhed som en going concern, ikke udnyttes til afgiftsunddragelse.
- (3) Det bør være muligt for medlemsstaterne at gribe ind i forbindelse med værdien af leveringer under specifikke, begrænsede omstændigheder for at sikre, at der ikke bliver noget afgiftstab, fordi der benyttes forbundne parter til at opnå afgiftsfordele.

¹⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

²¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

²² EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

- (4) Det bør være muligt for medlemsstaterne, at de i beskatningsgrundlaget for en transaktion kan indregne værdien af investeringsguld, der er indeholdt i et færdigt produkt, hvorved guldet i kraft af at blive forarbejdet mister sin status som investeringsguld.
- (5) Det bør fremgå helt klart, at visse ydelser, der er en form for investeringsgoder, kan indgå i den ordning, der tillader berigtigelse af fradrag for investeringsgoder i hele deres levetid, ud fra den faktiske brug heraf.
- (6) Medlemsstaterne bør i særlige tilfælde kunne udpege modtageren af leveringer som den person, der er ansvarlig for betaling og bogføring af merværdiafgiften. Det kan være en hjælp for medlemsstaterne til at imødegå afgiftsunddragelse og afgiftstab i nærmere bestemte sektorer og for visse typer af transaktioner.
- (7) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) Derfor bør visse rådsbeslutninger om tilladelse til individuelle fravigelser i henhold til artikel 27 i direktiv 77/388/EØF ophæves, og medlemsstaterne bør ikke kunne gøre brug af de fravigelser i henhold til nævnte artikel, som er dækket af foranstaltningerne i dette direktiv.
- (9) For at visse foranstaltninger, hvor medlemsstaterne har et vist spillerum med hensyn til anvendelse og gennemførelse, kan blive anvendt ensartet, bør indførelsen af dem underkastes et samråd i det rådgivende udvalg vedrørende merværdiafgiften, der er nedsat i henhold til artikel 29 i direktiv 77/388/EØF -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 4, indsættes følgende afsnit:

”Når en medlemsstat gør brug af den i andet afsnit omhandlede mulighed, sørger den for, at anvendelsen af denne mulighed hverken skaber en uretmæssig fordel eller en uberettiget ulempe for afgiftspligtige personer.”

2) Artikel 5, stk. 8, andet punktum, affattes således:

”Medlemsstaterne kan, når modtageren ikke er en fuldt afgiftspligtig person, i givet fald træffe de nødvendige forholdsregler for at undgå konkurrencefordrejning. De sørger for, at der ikke opstår nogen uretmæssig fordel eller uberettiget ulempe.”

3) I artikel 11, litra A, foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, litra d), udgår andet afsnit.

b) Følgende stk. 5, 6, 7 og 8 indsættes:

”5. ”Når en levering af goder og tjenesteydelser indebærer forarbejdning af investeringsguld, der ikke er pålagt afgifter, i henhold til artikel 26b, litra A, i et

sådan omfang, at det ikke længere kan betegnes som sådan, kan medlemsstaterne bestemme, at der i beskatningsgrundlaget skal medregnes værdien af det guld, der er indeholdt i det færdige produkt, beregnet på grundlag af gældende normalværdi for investeringsguld.

6. Medlemsstaterne kan med forbehold af det i artikel 29 nævnte samråd vedtage, at beskatningsgrundlaget for en levering af goder og tjenesteydelser er det samme som normalværdien under følgende omstændigheder:
 - a) hvor modværdien er betydeligt lavere end normalværdien, og modtageren af leveringen ikke har fuld fradragsret i henhold til artikel 17
 - b) hvor modværdien er betydeligt lavere end normalværdien, og leverandøren ikke har fuld fradragsret i henhold til artikel 17, og leveringen er genstand for fritagelse i henhold til artikel 13
 - c) hvor modværdien er betydeligt højere end normalværdien, og modtageren af leveringen ikke har fuld fradragsret i henhold til artikel 17.

Muligheden må kun anvendes for at undgå svig og unddragelse, og når modværdien, som beskatningsgrundlaget ellers ville blive baseret på, er påvirket af familiemæssige, ledelsesmæssige, ejerskabsmæssige, finansielle eller retlige bindinger som defineret af medlemsstaten. I den forbindelse omfatter retlige bindinger det formelle forhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager.

7. Den i stk. 6 omhandlede mulighed må ikke anvendes under følgende omstændigheder:
 - a) hvor leverandøren kan påvise, at der er en kommerciel begrundelse for den modværdi, der er sat for goderne eller tjenesteydelserne
 - b) hvor det kan påvises, at der ville blive sat en lignende modværdi, hvis det var en person, som ikke har nogen bindinger til leverandøren af den art, der er nævnt i andet afsnit i stk. 6.
8. I dette direktiv forstås ved "normalværdi" hele det beløb, som en aftager i samme omsætningsled som det, hvori transaktionen finder sted, skulle have betalt for de pågældende goder eller tjenesteydelser på det tidspunkt, hvor transaktionen finder sted, og under frie konkurrencevilkår til en selvstændig tjenesteyder i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig. Medmindre markedsvilkårene kan begrunde det, må normalværdien ikke være mindre end de udgifter, som leverandøren har i forbindelse med leveringen.
 - 4) I artikel 17, stk. 4, i den version, der fremgår af artikel 28f, stk. 1, foretages følgende ændringer:
 - a) I litra a) i andet afsnit ændres "artikel 21, stk. 1, litra a) og c)," til "artikel 21, stk. 1, litra a), stk. 1, litra c), eller stk. 2, litra c),"
 - b) I litra b) i andet afsnit ændres "artikel 21, stk. 1, litra a)," til "artikel 21, stk. 1, litra a), eller stk. 2, litra c),".

5) I artikel 18, stk. 1, litra d), i den version, der fremgår af artikel 28f, stk. 2, ændres "artikel 21, stk. 1," til "artikel 21, stk. 1, eller artikel 21, stk. 2, litra c),"

6) I artikel 20, stk. 4, indsættes følgende afsnit:

Medlemsstaterne kan også anvende stk. 2 og 3 på tjenesteydelser med egenskaber svarende til dem, der normalt tilskrives investeringsgoder, også når disse ydelser behandles ikke som løbende udgifter, men som et gode med en fast bogført værdi."

7) I artikel 21, stk. 2, i den version, der fremgår af artikel 28g, indsættes følgende litra c):

"c) Hvis der foretages følgende leveringer, kan medlemsstaterne med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd bestemme, at det er den afgiftspligtige erhverver af disse ydelser, der hæfter for betaling af afgiften:

- i) bygning, reparation, rengøring, vedligeholdelse, ombygning nedrivning i forbindelse med fast ejendom
- ii) levering af personale til de under nr. i) omhandlede aktiviteter
- iii) levering af fast ejendom som omhandlet i artikel 13, litra B, litra g) og h), hvis leverandøren har valgt at erlægge afgift for ydelsen i henhold til litra C, litra b), i samme artikel
- iv) levering af brugt materiale, brugt materiale, som ikke kan genanvendes i uforandret stand, skrot, industriaffald og andet affald, genbrugsaffald, delvis forarbejdet affald, og nogle af de i bilag M opførte ydelser
- v) levering uden for retslig likvidationsbehandling af goder, som en afgiftspligtig person har stillet som garanti for en anden afgiftspligtig person i medfør af denne garanti
- vi) levering af fast ejendom, hvor den i artikel 13, litra C, nævnte valgmulighed er benyttet under en retslig likvidationsbehandling af den virksomhed, som tidligere ejede den solgte ejendom
- vii) levering af goder efter afståelsen af ejendomsforbehold til en rettighedserhverver og rettighedserhververens udøvelse af denne ret.

Med henblik på første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, hvilke leveringer der er dækket af nr. i), samt de kategorier af leverandører eller modtagere, som dette nummer kan anvendes på. De kan også begrænse anvendelsen af denne foranstaltning til nogle af de leveringer, der er opført i nr. iv) og i bilag M."

8) Bilag M som anført i bilag I til dette direktiv indsættes."

Artikel 2

Alle beslutninger om at tillade fravigelser i henhold til artikel 27 i direktiv 77/388/EØF, der er dækket af bestemmelserne i dette direktiv, ophæves med virkning fra [dato – et år efter ikrafttrædelsen].

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [et år efter dets ikrafttræden]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG I

”Bilag M

Liste over leveringer af brugt materiale som anført i artikel 21, stk. 2, litra c), nr. iv)

- a) levering af jernholdigt og ikke-jernholdigt affald, skrot og brugt materiale, også af halvfabrikata stammende fra forarbejdning, fremstilling eller udsmeltning af ikke-jernholdige metaller
- b) levering af jernholdige og ikke-jernholdige halvforarbejdede varer og visse hertil knyttede forarbejdningssydelser
- c) levering af rester og andre genbrugsmaterialer bestående af jern- og ikke-jernholdige metaller, legeringer heraf, slagger, aske, hammerskæl og industriaffald indeholdende metaller eller metallegeringer, og levering af tjenesteydelser i forbindelse med udvælgelse, skæring, fragmentering og trykning af sådanne materialer
- d) levering af og visse forarbejdningssydelser i tilknytning til jernholdigt affald samt afklip, skrot, affald og brugt materiale og genbrugsmateriale bestående af glas, papir, pap og karton, klude, ben, læder, kunstlæder, pergament, rå huder og skin, sener, sejl garn, reb og tovværk, gummi og plast
- e) levering af de i litra d) omhandlede materialer efter forarbejdning i form af rengøring, polering, sortering, tilskæring eller støbning i blokke
- f) levering af skrot og affald hidrørende fra arbejde med basismaterialer.”